

DMPPC
NCU
1967
002

N A T I O N A L E
C H R I S T E L I J K E
U N I E.

Concept-program van beginselen en
verkiezingsmanifest 1967.

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

Als v o o r l o p i g bestuur zijn door de oprich-
tingsvergadering van 29 oktober 1966 in "Monopole"
te Amersfoort de volgende heren aangewezen:

D.W. Ormel te 's-Gravenhage,
Chr. Rupke te Reeuwijk,
B.W. de Waal Malefijt te De Meern,
Ir. C.G. Meeder, Koningslaan 49, Utrecht, tel.
030 - 17659,
G. Goossens, Brijhoekstraat 30, Nieuwenhoorn (gem.
Hellevoetsluis) 01883 - 3106.

-o-

De beide laatste heren nemen het secretariaat waar.

-o-

Contributiën en giften kunnen worden gestort op het
postgironummer 1412 van de Algemene Bank Nederland
N.V., Janskerkhof, Utrecht, met de vermelding: Ten
gunste van de Nationale Christelijke Unie.

-o-

De moeilijkheid is niet, dat er geen honderdduizen-
den Nederlanders zijn, die met ons streven van harte
instemmen, maar de moeilijkheid is: HOE kunnen wij
hen bereiken en voorlichten over onze doelstellingen!
Hoe kunnen wij hun laten weten DAT wij er zijn, WIE
en WAT wij zijn! Daarvoor is geld, veel geld nodig.
DOE WAT U KUNT! Ieder naar vermogen!

-o-

Wij maken u er opmerkzaam op, dat het volgende con-
cept-program en verkiezingsmanifest niet méér dan
een c o n c e p t is en slechts de algemene rich-
ting aangeeft, waarin de Nationale Christelijke Unie
zich wil bewegen. Correcties, aanvullingen en sug-
gesties zullen ons van harte welkom zijn.

Het Bestuur.

N A T I O N A L E C H R I S T E L I J K E

U N I E

CONCEPT-PROGRAM VAN BEGINSELEN EN CONCEPT-VERKIEZINGSMANIFEST 1967

- o o -

DE NATIONALE CHRISTELIJKE UNIE gaat uit van de belijdenis, dat er een enig God is, Die zich in Christus Jezus heeft geopenbaard; Die wij door de Bijbel - Zijn heilig, onfeilbaar, Goddelijk Woord mogen kennen, zoveel als voor ons nodig is in dit leven, tot Zijn eer en de zaligheid der Zijnen. Zij belijdt mitsdien de soevereiniteit Gods over héél het leven. Dit houdt voor het staatkundig en maatschappelijk leven in, dat de Overheid bij haar wetgeving en bij al haar beleid zich gebonden behoort te weten aan de Heilige Schrift als het enige vaste richtsnoer voor het samenleven van mensen en volkeren in elke tijd.

Uitgaande van deze grondslag, wil de N.C.U. ten aanzien van een aantal aktuele onderwerpen haar standpunt als volgt samenvatten.

1.

In de samenleving der volkeren behoort Nederland onbeschroomd op te komen voor de erkenning en de handhaving van het Recht, getoetst aan de normen van de Heilige Schrift. Nederland mag onder geen beding medewerken in internationale verbanden aan de vorming en uitvoering van besluiten of berusten in toestanden, welke met het Recht in strijd zijn.

2.

Als lid van de Organisatie der Verenigde Naties behoort Nederland krachtig op te komen voor de onverkorte handhaving van het eens plechtig ondertekende Handvest. Verbetering van dit Handvest in overeenstemming met het Recht dient ons land, waar mogelijk, te bevorderen. De ervaring heeft geleerd, dat de meerderheid van de lidstaten der Verenigde Naties zich op beslissende momenten niet houdt aan het in het Handvest verankerde recht, doch bij haar resoluties zich laat leiden door overwegingen van opportunistische politieke aard. Nederland heeft zich bij deze betreurenswaardige gang van zaken, waarbij

niet het Recht, maar het recht van de sterkste (subs. de onbeschaamdste) prevaleert, gaandeweg protestloos neergelegd. Tegen dit buitenlands beleid, dat mede de moraal en het normbesef van het eigen volk ondermijnt, wil de N.C.U. krachtig stelling nemen.

3.

De NCU verwerpt het streven naar de vestiging van een wereldregering met wetgevende, rechtsprekende en rechtshandhavende macht. Zij is van oordeel, dat dit streven zijn uitgangspunt heeft in niet-christelijke mens- en wereldbeschouwingen en uitmondt in een anti-christelijke werelddictatuur.

De N.C.U. keert zich derhalve tegen elk streven naar de uitbouw van de Verenigde Naties tot een wereldregering. Zij verwerpt om dezelfde reden het streven van de ijveraaars voor de vorming van een supra-nationale Europese Regering, door dezen beschouwd als een belangrijke schrede op de weg naar een mondiale politieke eenheid.

4.

De N.C.U. beschouwt de Organisatie der Verenigde Naties als een zeer waardevol orgaan voor contact en overleg tussen de regeringen der volkeren, waarvan zegenrijke werking kan uitgaan, m i t s deze organisatie zich houdt aan de aangenomen bepalingen van het oorspronkelijke Handvest, inclusief die, welke de procedure van een eventuele wijziging regelen.

Dit houdt niet alleen in, dat de Nederlandse regering zich in de vergaderingen van de V.N. behoort te verzetten tegen elk voorstel, dat in strijd is met het in het Handvest verankerde recht, maar ook dat voor haar geen enkele resolutie, die met dat recht in strijd is, gelding en rechtskracht behoort te hebben.

5.

De N.C.U. stelt aan de Overheid de eis e e r l i j k en wijs te streven naar de beste verhoudingen van vriendschap en samenwerking met de Republiek van Zuid-Afrika. Hierbij dient de Overheid voor ogen te houden, dat Nederland in sterkere mate dan enige andere staat door historische en culturele banden en door stamverwantschap verbonden is met de Republiek van Zuid-Afrika.

De N.C.U. is van oordeel, dat het buitenlandse beleid van de Nederlandse regering met betrekking tot de Republiek van Zuid-Afrika, sedert een aantal jaren gekenmerkt wordt door een lafhartige serviliteit jegens wereldmachten en pressiegroepen in het eigen land en in het buitenland, die het op de ondergang van de natie van Nederlandse stam in Zuid-Afrika gemunt hebben, uit motieven die de toets van het recht en van de christelijke moraal niet kunnen doorstaan.

Zij wenst een radikale wijziging van dit bedroevende beleid, dat steun biedt aan de hetze-makers jegens Zuid-Afrika in het eigen land en daarbuiten; dat even onnodige als smartelijke verwijdering scheidt tussen volken, die elkander temidden van een wereld vol onrecht zozeer tot steun zouden kunnen zijn; dat de economische belangen van Nederland slechts schaadt; dat blijk geeft van verblindheid bij het zoeken van expansiemogelijkheden voor de Nederlandse handel en industrie en van mogelijkheden tot emigratie; dat tenslotte ook blijk geeft van ondankbaarheid jegens een volk, dat door de eeuwen heen zijn Nederlandse afkomst niet heeft verloochend en waarop Nederland in donkere dagen steeds kon rekenen.

6.

De N.C.U. is van oordeel, dat Nederland, uit hoofde van eeuwenlange verbondenheid met de volken van Indonesië, behoort te streven naar goede betrekkingen met dit land. Dit streven mag echter niet gaan ten koste van het recht waardoor de verhoudingen tussen de volken behoren te worden gedragen. Van Indonesië dient dus te worden verlangd: dat het de rechten van het volk der Ambonezen op zelfschikking - o.a. voortvloeiende uit de R.T.C.-overeenkomsten - eerbiedigt; dat het loyaal uitvoering geeft aan de bepalingen van het accoord van New York 1962 betreffende Westelijk Nieuw-Guinea, in het bijzonder die, welke de vrije uitoefening van de zelfbeschikking door de bevolking van dit gebied vóór het einde van 1969 in uitzicht stellen. Nederland behoort zich er van bewust te zijn, dat het niet onschuldig is aan de deplorabele toestand, waarin Indonesië - als gevolg van een 15-jarige wanbestuur, is geraakt. Dit is namelijk het resultaat van capitulatie voor de revolutie tijdens de zgn. Indische kwestie en onverantwoordelijke overdracht van de soevereiniteit

aan revolutionaire usurpators.

Dit schuldbesef moge er toe leiden, dat Nederland van ganser harte bereid bevonden worde op ruimhartige wijze hulp te bieden aan Indonesië op al die gebieden, waar die hulp tot zegen van het land en de volken van Indonesië kan zijn.

Uiteraard zal er dan ook redelijk uitzicht en voldoende waarborg moeten zijn, dat die hulp metterdaad voor de gestelde doelen wordt aangewend.

7.

Het valse idealisme, dat de zogenaamde Europese eenwording aanprijst als een onvermijdelijk, tevens verblijdend proces van integratie op economisch, maatschappelijk, cultureel en politiek gebied, wordt door de N.C.U. met beslistheid afgewezen.

De aanhangers van dit idealisme koesteren de waan, dat dit integratie-proces kunstmatig kan worden bevorderd en zeer versneld door veil te hebben: de eigen nationale zelfstandigheid, de eigen aard en het eigen volkskarakter, de waardering van de eigen nationale historie en Gods leiding daarin, - kortom al datgene, waarop het denkende deel der Nederlandse natie (waartoe niet automatisch alle intellectuelen behoren en waarvan evenmin automatisch alle niet-intellectuelen zijn uitgesloten) tot vóór enkele decennia trots meende te mogen zijn en waarvoor de christgelovigen Gode dankbaar waren.

De N.C.U. is van oordeel, dat het geschetste afbraakidealisme - waarmede óók de zgn. grote confessionele partijen hevig besmet zijn - funest is voor het geestelijk en uiteindelijk ook stoffelijk welzijn van ons volk en zij wenst zich met kracht te keren tegen elke vorm van overheidsbeleid, welke door dit staats- en jeugd-bederfelijk idealisme - veelal onder de naam van "progressief beleid" verkocht - is beïnvloed.

8.

De vorming van economische gemeenschappen in Europees, maak ook in wijder internationaal verband, dient krachtig te worden bevorderd, wijl zulke gemeenschappen in het belang van alle deelnemende landen zijn.

De N.C.U. ziet in, dat pogingen tot enghartige bevordering van het eigenbelang door de deelnemende naties de groei en de goede werking van zulke gemeenschappen in de weg kunnen staan.

Dit mag echter geen reden zijn om niet moeizaam voort te bouwen aan zulke gemeenschappen en om niet in geduld, vreedzaam overleg te zoeken naar voor alle deelnemende landen aanvaardbare oplossingen.

De supra-nationale Europese bureaucratische apparatuur, welke de invloed en de controle van de nationale parlementen goeddeels tot een fictie maakt, dient eensdeels te worden afgeschaft en anderdeels te worden gereorganiseerd.

Het Europese Parlement, dat behalve verschrikkelijk kostbaar geheel overbodig is, behoort te verdwijnen.

9.

De N.C.U. staat op het standpunt, dat Nederland behoort te streven naar nauwe politieke en militaire samenwerking, vastgelegd in bondgenootschappelijke verdragen, met alle mogelijkheden, wier belangen samengaan tegenover de dreiging van agressieve, destructieve machten in de wereld.

Zij ziet in, dat hiervoor offers moeten worden gebracht en ingrijpende verplichtingen op politiek en militair gebied aanvaard.

Zij wenst echter het beginsel van rechtsgelijkheid tussen alle bondgenoten gehandhaafd te zien en keert zich tegen elk verdrag, waarbij de zeggenschap over de eigen nationale strijdmacht aan de Nederlandse Overheid in principe zou worden onttrokken.

10.

De N.C.U. is van mening, dat Nederland op verantwoorde wijze hulp behoort te bieden aan onder-ontwikkelde landen.

De regering zal tot geen hulpverlening mogen overgaan, tenzij er voldoende waarborgen bestaan, dat de ter beschikking gestelde bedragen ook werkelijk geheel ten goede komen aan een gezonde culturele en economische ontwikkeling van het te helpen gebied met zijn bevolking

In de regel zal deze hulp dan ook rechtstreeks, zonder tussenkomst van internationale organisaties moeten worden geboden.

De rijksdelen Suriname en de Nederlandse Antillen bohren uiteraard het eerst voor ontwikkelingshulp in aanmerking te komen. De Overheid dient in het bijzonder oog te hebben voor de "ontwikkelingshulp", die door de zending en missie reeds eeuwenlang is geboden, uit particuliere middelen. Daarom behoort zij, zoveel in haar vermogen ligt, door middel van haar diplomatieke kanalen, de weg te effenen voor de bereiding van het Evangelie en de daaraan verbonden dienst der barmhartigheid.

11.

De Overheid is geroepen een wijs en weloverwogen financieel beleid te voeren. Haar belastingheffing zal in hoofdzaak gericht moeten zijn op het verkrijgen van voldoende middelen ter bestrijding van de noodzakelijke staatsuitgaven. Daarnaast kan haar belasting- en begrotingspolitiek dienstbaar zijn als instrument ter beheersing van de conjunctuur. Met dien verstande, dat in perioden van hoogconjunctuur overschotten kunnen worden gewormd, welke in tijden van terugloop van de economische bedrijvigheid kunnen worden aangewend ter dekking van begrotingstekorten en ter stimulering van de handel en nijverheid. Het socialistisch streven om het belastingbeleid mede dienstbaar te maken aan een herverdeling van het nationale inkomen en aan de geleidelijke opheffing van de particuliere eigendom, acht de N.C.U. op principiële gronden in hoge mate verwerpelijk. Daarbij ook schadelijk voor de volkskracht en de volkswelvaart, wijl zulk beleidde ondernemersgeest verlamt en de natuurlijke band tussen arbeidsprestatie en beloning verbreekt.

12.

De N.C.U. stelt aan de Overheid de eis, dat zij met al haar vermogen zorg voor een waardevaste munt.

En monetaire en financiële politiek, die tot inflatie of - wat tegenwoordig niet zo gemakkelijk gebeurt tot deflatie leidt, heeft altijd ongewenste verschuivingen van inkomens en vermogens tot resultaat, welke door de berooiden niet ten onrechte als diefstal van staatswege worden ervaren. Aangezien een zittend kabinet in de regel niet immuun zal blijken te zijn voor partijpolitieke beïnvloeding en voor de invloed van pressiegroepen, die het een en ander van hun ministers-partijgenoten verwachten, is het niet juist dat bij geschillen over het monetaire beleid tussen de regering en de directie van de Nederlandse Bank, het laatste, beslissende, woord aan de regering is. Vandaar dat art. 26 van de Bankwet 1948 dient te worden gewijzigd in die zin, dat bij geschillen tussen de regering en de directie van de Nederlandse Bank over "aanwijzingen", door de regering aan de bank gegeven, niet de regering zelve (het zittende kabinet) beslist, doch de Raad van State, voorgelicht door een onpartijdige commissie van deskundigen.

13.

De N.C.U. is van oordeel, dat de Overheid slechts subsidies uit de gemeenschapsgelden mag verlenen aan diè particuliere organisaties en activiteiten, welke van openbaar belang zijn.

Zij behoort er op toe te zien, dat zulke subsidies ook op verantwoorde wijze worden besteed.

De N.C.U. verwerpt een subsidiebeleid, dat de individuele offervaardigheid en het verantwoordelijkheidsbesef van de burger dooft. Zij ontzegt de Overheid het morele recht om uit de gemeenschapsgelden enige subsidie te verlenen aan cultuuruitingen en -vormen, welke in strijd zijn met de christelijke normen en de goede zeden. Zij ontkent de bevoegdheid van de Overheid om op grond van haar eigen normen omtrent goed en kwaad, schoon of onschoon, zedelijk of onzedelijk, te bepalen welke cultuuruitingen bevorderd of in stand gehouden moeten worden en derhalve voor subsidie in aanmerking dienen te komen.

14.

De Overheid behoort in het algemeen aan de vorming van lonen en prijzen vrijheid te waarborgen. Zij dient slechts dáár regelend in te grijpen, waar het duidelijk is dat het algemeen belang zulks vergt.

Zij behoort zich te wachten voor eenzijdige beïnvloeding door machtsconcentraties, hetzij van de zijde der werknemers, hetzij van die der werkgevers.

Kartellering en trustvorming met het doel de markt te beheersen, in de strijd met het algemeen belang, zal zij met kracht moeten tegengaan.

15.

De N.C.U. acht een nauwe, hartelijke samenwerking tussen organisaties van werkgevers en werknemers van het grootste gewicht. De Overheid trede hierbij bevorderend, bevruchtend en zo nodig ook bemiddelend op. Zij onthoude zich echter van elke dwang ten gunste van enige vorm van organisatie en zij belette ook elke vorm van dwang op bedrijfsgenoten van de zijde der organisaties binnen het bedrijfsleven, waardoor aan de vrijheid van vereniging afbreuk zou worden gedaan.

De P.B.O. in haar huidige opzet en gedaante acht de N.C.U. in strijd met goede staatsrechtelijke en christelijk-democratische beginselen.

16.

De Overheid behoort bijzondere aandacht te schenken aan de bescherming van de middenstand tegen onbillijke concurrentie van de zijde van overmachtige grootbedrijven en coöperaties.

Zij dient er steeds op bedacht te zijn een krachtige, welvarende middenstand zijn bestaansmogelijkheid te verzekeren door deze ruimte te laten voor het ontplooiën van eigen initiatieven, zonder hierin door een steeds wassende vloed van bureaucratische beslommeringen belemmerd te worden.

Het landbouwbeleid der Overheid dient gericht te zijn op de handhaving van een krachtige, zelfstandige, vrije boerenstand.

Instellingen, die de grondwettelijke vrijheid van verenigen en vergaderen aantasten en door wettelijke dwangmaatregelen zich moeten handhaven, dienen te verdwijnen, althans zodanig hervormd te worden, dat het beginsel van de grondwettelijke vrijheid worde hersteld.

Bureaucratische maatregelen en de daaraan verbonden lasten, welke de kostprijs van agrarische producten verhogen, zonder dat daar een evenredig nut voor de producent (de boer) en de consument tegenover staat, behoren te worden afgeschaft.

De Overheid is verplicht de vrijheid van onderwijs, in de grondwet verankerd, onverkort te bevorderen en te handhaven.

Zij bemoeie zich slechts in zoverre met de in-richting van het onderwijs als geboden is ter vervulling van haar grondwettelijke plichten betreffende de deugdelijkheid van het onderwijs.

Zij vermijde echter alle verdergaande bemoeienis, waardoor de richting van het onderwijs praktisch door haar zou kunnen worden bepaald. Het in de grondwet verankerde beginsel, dat de vrijheid van onderwijs een recht is van de onderdanen en geen gunst, hun door de Overheid geschonken, dient te worden gehandhaafd.

De zgn. mammoetwet, welke aan dit principe afbreuk doet behoort zodanig te worden herzien, dat het genoemde beginsel volledig worde hersteld.

Het onderwijs in de geschiedenis van Nederland en van de Nederlandse taal behoort meer aandacht te krijgen. Propaganda voor ideologieën van politieke en levensbeschouwelijke aard behoort de Overheid van haar eigen scholen te weren en zij moet zich onthouden van pogingen om door middel van circulaire met "modellessen" en ander propagandamateriaal, bepaalde visies aan de Nederlandse jeugd op te dringen.

Het beleid der Overheid terzake van de volkshuisvesting behoort uit te gaan van het principe, dat de woningbouw en ook het kiezen van een woning in de eerste plaats zaken zijn van het particuliere initiatief. Waar dit particuliere initiatief te kort schiet, zal de Overheid corrigeren en aanvullen moeten optreden.

De huren dienen zoveel mogelijk vrij gelaten te worden.

De bouw van goedkope woningen zal niet bevorderd moeten worden door het toekennen van bouwpremies, maar door toekenning van huursubsidies aan diegenen, die voor zulke woningen in aanmerking komen, doch uit hoofde van hun inkomen redelijkerwijze niet in staat moeten worden geacht de volledige huur te betalen.

De N.C.U. belijdt, dat de Overheid haar soeverein gezag niet ontleent aan het volk, maar alleen aan God, de Soeverein over al het geschapene.

Drager van de soevereiniteit over Nederland en zijn rijksdelen is het Huis van Oranje.

Zij ziet hierin de leiding van God met ons volk in de historie. Zij eist krachtige maatregelen tegenover elkeen, die met illegale middelen het koningschap van het Huis van Oranje tracht te ontluisteren en de monarchie te ondermijnen.

De N.C.U. acht de constitutionele monarchie met een parlementair stelsel de meestgeschikte regeringsvorm voor ons land.

Zij is van oordeel, dat revolutionaire uitwassen der democratie, welke aan deze regeringsvorm afbreuk doen en de zin er aan dreigen te ontnemen, doeltreffend behoren te worden bestreden en uitgebannen. Zij acht daartoe o.m. van belang dat er voorzieningen worden getroffen, welke enerzijds een einde maken aan de oligarchie van partijbestuurders (door een listige interne organisatie verzekerd), waardoor de invloed van de kiezer op de aanwijzing van volksvertegenwoordigers en uiteindelijk van overheids-

personen illusoir gemaakt wordt; en die anderzijds de uitholling van de grondwettelijke bevoegdheden van de Koning ongedaan maken en leiden tot herstel van het constitutionele koningschap bij de gratie Gods (en niet bij de gratie van de aangeduide oligarchie).

De N.C.U. is van oordeel, dat de stemdwang (opkomstplicht) een zeer ~~ongelukkige~~ dwang is, waartoe de Overheid geen bevoegdheid bezit.

Deze dwang behoort zo snel mogelijk te verdwijnen. Zij eist voorts van de Overheid veel krachtiger handhaving van het gezag dan de laatste jaren gebruikelijk was, in het bijzonder tegenover dié elementen in de samenleving, die er op uit zijn het gezag te ondermijnen, de orde te verstoren en de goede zeden te bederven.

Zij is van oordeel, dat de rechtspraak behoort uit te gaan van het beginsel, dat de Overheid van Godswege geroepen is het kwaad rechtvaardig te straffen, het geschonden recht te herstellen en de samenleving, zoveel als in haar vermogen ligt, tegen misdadige elementen te beschermen. Desnoods door toepassing van de doodstraf, waartoe de Overheid op grond van Gods Woord het recht en de roeping heeft.

-O-O-O-O-O-
-O-O-O-O-O-